

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/571/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414213503
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6414213503.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Danice Kočíčkovej a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci navrhovateľa: T. W., r. č.: XXXXXX/XXXX, bytom V. XXX/X, V. X., zast. advokátom JUDr. Petrom Rybárom, s. r. o., Advokátska kancelária so sídlom Košice, Kuzmányho 29, proti odporcovi: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, odd.: Sro, vložka č. 23636/B, o návrhu navrhovateľa na zaplatenie 1 099,50 € s prísl., na odvolanie odporcu zo dňa 20. 04. 2015 proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 10C/193/2014-32 zo dňa 20. 02. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporca je povinný uhradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania v sume 89,72 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 1 099,50 € s 8,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 099,50 € od 15. 10. 2014 do zaplatenia, ako aj trovy konania spočívajúce v úhrade trov právneho zastúpenia v sume 594,49 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa, v lehote do 3 dní.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Navrhovateľ sa svojim návrhom doručeným na Okresný súd Žiar nad Hronom dňa 22.10.2014 (čl. 1 - čl. 3) domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 1.099,50,- € s príslušenstvom z dôvodu, že navrhovateľ bol zo strany odporcu uvedený do omylu (predložením absolútne neplatnej zmluvy v časti úrokov a poplatku) a uhradil na jeho účet podľa zmluvy sumu vo výške 1.899,50,- €, t. j. o 1.099,50,- € viac než mal odporca nárok. V rozsahu tejto sumy došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane odporcu.

Odporca nesúhlasil s podaným návrhom, žiadal, aby ho súd v plnom rozsahu zamietol ako neopodstatnený a neodôvodnený. Zároveň namietal miestnu príslušnosť tunajšieho súdu ako aj zákonného sudcu v predmetnej veci.

Na súdne pojednávanie konané dňa 20.02.2015 sa nedostavil odporca, u ktorého doručenie predvolánky bolo vykázané na čl. 20, svoju neúčast' na súdnom pojednávaní ospravedlnil na čl. 26-28, kde žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu miestnej príslušnosti tunajšieho súdu o ktorej doposiaľ právoplatne tunajší súd nerozhodol.

Súd v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. potom konal aj bez prítomnosti hore uvedeného účastníka konania.

Súd má za to, že miestna príslušnosť Okresného súdu v Žiari nad Hronom je daná v zmysle ustanovenia §87 písm. f) zákona č. 99/1963 zbierky O. s. p. podľa ktorého je popri všeobecnom súde odporcu na konanie príslušný aj súd v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ ak ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. V danom prípade súd má jednoznačne preukázané, že jedná sa o spotrebiteľský úver, spotrebiteľskú zmluvu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámil sa zo spisom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10C 193/2014 s pripojenými prílohami a správami, vypočul navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Zmluvou o úvere č. 609500443 uzavretou medzi navrhovateľom a odporcom dňa 09.08.2011 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov navrhovateľovi zo strany odporcu vo výške 800 €. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 772 € označená ako príslušný poplatok, ktorú sa zaviazal zaplatiť v 12 mesačných splátkach počnúc dňom 18.09.2011. Navrhovateľ použil poskytnutý úver na zabezpečenie základných životných potrieb a bežný chod domácnosti, ročný úrok tak predstavoval viac ako 96,50 %.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (platného v čase uzavretia úverovej zmluvy) § 9 ods. 2 Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) Zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y)
- c) Zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 od. 1 alebo
- d) V zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Na základe prevedeného dokazovania v zmysle hore citovaných zákonných ustanovení súd považuje uzavretú zmluvu za spotrebiteľský úver, na základe ktorej mal odporca nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny - pôžičky vo výške 346,- € bez úrokov a poplatkov.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Z prevedeného dokazovania v zmysle hore citovaných zákonných ustanovení súd považuje uzavretú zmluvu za spotrebiteľský úver na základe ktorej mal odporca nárok na vrátenie len poskytnutej istiny - pôžičky vo výške 800 € bez úrokov a poplatkov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vzhľadom na hore uvedené zákonné ustanovenie v splnení podmienok zo strany navrhovateľa, súd potom kvalifikoval i v tejto časti návrh ako dôvodný a priznal navrhovateľovi uplatnený úrok z omeškania.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. vzhľadom na plný úspech navrhovateľa v konaní a priznal mu trovy konania v celkovej výške 594,49 € (príprava, prevzatie zastúpenia + porada s klientom vo výške 61,41 € + RP 8,04 € + návrh na začatie konania zo dňa 15.10.2014 v sume 61,41 € + RP 8,04 € + vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 07.02.2015 61,41 € + RP 8,39 € + účasť na pojednávaní dňa 20.02.2015 61,41 € + RP 8,39 € spolu 278,50 € + hotové výdavky - strata času, účasť na pojednávaní dňa 20.02.2015 200 min. cesta Košice - Žiar nad Hronom a späť za každú začatú pol hodinu 14 x 13,98 € spolu 195,72 € + cestovné PHM + paušálna náhrada cesta na pojednávanie dňa 20.02.2015 motorovým vozidlom právneho zástupcu žalobcu Košice - Žiar nad Hronom a späť 120,27 €), ktoré mu súd v plnom rozsahu priznal“.

Proti rozsudku odvolanie podal odporca. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za nespreskúmateľné, pretože súd rozhodnutie neodôvodnil spôsobom vyplývajúcim z § 1547 ods. 2 OSP. Ďalej uviedol, že žalobca vstupoval do úverového vzťahu so žalobcom ako s dlžníkom, kde žalobca výslovne prehlásil, že poskytnuté finančné prostriedky použije na výkon svojho zamestnania. Nejde teda o spotrebiteľskú zmluvu.

Odôvodnenie súdu sa opiera o tvrdenie, že žalobca poukázal finančné prostriedky na úhradu potrieb v domácnosti a bežných potrieb. Žalovaný nie je povinný dokazovať na čo v skutočnosti boli financie poskytnuté. Z uvedených dôvodov zmluva o úvere údaj RPMN nemusela obsahovať a odporca má nárok na vrátenie istiny spolu s dohodnutým poplatkom z omeškania.

Odporca razantne odmieta, že by z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu.

Odporca preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa vyjadril navrhovateľ, ktorý žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny a priznať mu náhradu trov právneho zastúpenia. V dôvodoch vyjadrenia navrhovateľ zdôrazňuje, že odporca opätovne v odvolaní uvádza, že zmluvu o úvere nie je možné podriadiť pod právny režim spotrebiteľských zmlúv. Táto skutočnosť však už bola vyriešená početnou judikatúrou súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Takmer každý odsek zmluvy je nápadne až krajne nevyvážený, postavený v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Úverovú zmluvu a jej znenie nemohol žalobca ovplyvniť. Tvrdenie žalovaného, že žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky slúžili na účel výkonu zamestnania je zavádzajúce a účelové. Je bežnou praxou žalovaného, pri uzatváraní obdobných úverových zmlúv, snaha označiť povinného ako podnikateľský subjekt.

Navrhovateľ poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 02. 06. 2013 sp. zn. II. ÚS 329/2013-15, na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21. 04. 2015 sp. zn. 3 MCdo 14/2014.

Navrhovateľ žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť a priznať trovy právneho zastúpenia.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd poukazuje na ust. § 219 ods. 2 OSP a v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozsudku súdu prvého stupňa. Z obsahu spisu vyplýva, že procesný súd správne postupoval, keď vyhovel návrhu. Dôvody, pre ktoré tak urobil, okresný súd správne a podrobne rozobral v odôvodnení svojho rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Odvolací súd iba poznamenáva, že skutočnosti a tvrdenia uvádzané v odvolaní odporcom sú tie isté, s ktorými sa už zaoberal súd prvého stupňa.

V odvolacom konaní bol navrhovateľ úspešný. S poukazom na ust. § 224 ods. 1 OSP s použitím ust. § 142 ods. 1 OSP prináleží mu aj náhrada trov odvolacieho konania a to trov právneho zastúpenia, ktoré si navrhovateľ uplatnil. Ide o jeden úkon advokáta - základná sadzba 81,33 € a režijný paušál 8,39 €. Spolu na trovách odvolacieho konania odporca uhradí navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu sumu 89,72 € v lehote do 3 dní.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.